

Van Hoyer en Goethals : spannende zij-aan-zij Internationale damesmeeting turnen : België-Engeland

Horta Van Hoyer en Chris Goethals hebben zaterdagavond in het Nationaal Sportcentrum te Elsene hun sportief duel spannend tot het einde op een mooie manier beëindigd. Het schitterend resultaat van onze beste keurgymnasten illustreert trouwens in het algemeen goed de flinke prestaties van onze Belgische ploeg waarin het homogene en het jeudige element dit onder andere door een verrassende Spaas merkbaar was.

Onze Belgische meisjes hadden geen meerderwaardigheids-complex nodig tegen een Engelse ploeg waarin spijtig genoeg een zeker hiaat zichtbaar was tussen hun eerste drie en hun laatste drie geklasseerden. De Engelsen schreven trouwens 2 proeven op hun naam. Het paardspingen werd door hen gewonnen met het minieme verschil van 0,2 pt. Toch plaatste Christ Goethals zich onmiddellijk aan de kop met een vrij goed uitgevoerde overslagsprong 9,15: Maria Gough deed wellicht de beste sprong (9,05) maar zij viel achteraf door kwetsuur uit tijdens haar grond oefening.

De minieme achterstand van ons team werd om zo te zeggen letterlijk in het vergeetboek geturnd bij de balkoefeningen. Met niet minder dan 3,6 pt. verschil overwonnen de onzen hier. Horta Van Hoyer voerde op dit toestel, haar grote specialiteit, trouwens een sprankelende en met buitengewone stabiliteit uitgevoerde oefening uit welke haar de leiding gaf in deze vierkamp. Zij zou de leiding verder niet meer afstaan. Goethals beging juist voor afsprong een fout, die haar de overwinning kostte, toch werd zij achteraf voor haar vrije oefening betrekkelijk karig beloond. Er staken nochtans heel wat moeilijke deeltjes in dit artistieke spel. Aan de barren werden onze Belgische meisjes voorafgegaan door de Engelsen (0,3 pt.). De punten, door de Britten behaald, stemmen niet volledig met de werkelijkheid overeen.

Onze Belgen legden ten slotte hun overwinning vast in een concreet cijfer door ook de grond oefeningen te winnen. Het was de apotheose van een mooie wedstrijd waarin kunst, sport en spanning hand-in-hand gingen. Het werd ook een wedstrijd waarin 2 Mexico-kandidaten ernstige pretendents werden, nl. Van Hoyer en Goethals, maar waarbij al onze flinke jonge turnsters in één adem kunnen vernoemd worden. Voegen we er aan toe dat de wedstrijd gevolgd werd door een talrijk publiek in aanwezigheid van majoor Mollet.

DE UITSLAGEN :

INDIVIDUEEL. — 1. Van Hoyer, 36,50 pt.; 2. Goethals, 36,30 pt.; 3. Hell, 36,25 pt.; 4. Prestigdge, 36,05 pt.; 5. Spaas, 34,65 pt.; 6. Messagie, 34,30 pt.; 7. Austrin, 34,25 pt.; 8. Hettenbergh, 33,50 pt.; 9. Thompson, 32,95 pt.; 10. Francis, 29,55 pt.; 11. Grushin, 29,30 pt.; 12. Gough, 24,10 pt.

PER PLOEG. — 1. België, 175,25 pt.; 2. Engeland, 171,35 pt.

J. BORMS

23/10/67

Engeland wint, maar triomf met De Borger

BELGIE—ENGELAND TURNEN

Hoewel de Engelse twinploeg te leper met vrijwel alle proeven ging lopen mogen de Belgen met fierheid terugblikken op een wedstrijd die, qua spanning sportiviteit en turnprestaties, aan de verwachtingen heeft beantwoord.

Nochtans is er een sprankeltje hoop geweest bij coach Lucien Mus toen zijn ploeg bij de paardspongen slechts met 0,65 pt. de duimen moest leggen. Wilson kreeg voor zijn prachtig uitgevoerde « yamaashita », een verdiende 9,30. De prestaties aan het paard met bogen lagen zoals verwacht aanzienlijk lager en hier profiteerde het Belgisch team van enkele zwakke Engelse prestaties. Dick Gradley, veteraan in de Engelse ploeg verspeelde hier de eerste plaats toen zijn been bij een « stock »-draai bleef haperen en de rest van zijn oefening aan flarden scheurde 6,95. Frans De Borger turnde zijn gewone paard oefening zonder hapering en won dan ook zeer verdienstelijk deze proef (8,90). Het verschil tussen beide ploegen was dan lichtjes opgevoerd tot 0,95 hetgeen boven de verwachting was.

De zwaarste klopploeg kregen de Belgen echter aan het toestel waar ze dit het minst verwacht hadden : de ringen : geen enkele Engelse turner bleef onder de 8 daar waar slechts 2 Belgen boven dit cijfer bleven. Alleen de sterke Tony Jague troonde met kop en schouder boven vriend en tegenstander en alhoewel zijn indrukwekkende ringoefening opnieuw besloten werd met een te lage afsprong won hij de proef met 9,05 vóór Bradley met 8,90. De Engelsen die de Belgen hier in de luren legden met niet minder dan 2,45 vestigen ze de basis voor hun totale eindoverwinning.

Bij de grond oefeningen kreeg Robert Lemmens eindelijk de gelegenheid om uit zijn schelp te komen. Zijn sprankelend werk was echter onvoldoende om Wild van de overwinning te houden (9,20).

Zowel Wild als Trenholm draalden een volle schroefsalto. Peeters die nochtans de stijlrijkste turner bleek te zijn werd hier karig beloond. Het moet nochtans gezegd dat zijn oefeningen (nog) niet de nodige moeilijkheidsgraad bevatten.

Ook hier wonnen de Engelsen, zij het dan zeer nipt met 0,40 p. De twee laatste proeven, barren en rek, brachten nog klassiek maar mooi werk te zien van alle turners. Voor Frans De Borger was het de gelegenheid om heel verdienstelijk deze landen kamp te winnen. Milh was wel de ontgoocheling in de Belgische ploeg. Hij schijnt wel turnverzadigd te zijn. Lemmens ontworpen nog een vinger bij de barren oefening en kwam aldus naar de laatste plaats verzeld.

DE UITSLAGEN

Individueel :

1. De Borger F. (B.) 53,15; 2. Gradley (E.) 51,85; Wild (E.) 51,85; 4. Jague (B.) 51,00; 5. Wilson (E.), 50,90; 6. Trenholm (E.) 50,65; 7. Hayhurst (E.) 50,35; 8. Milh (B.) 49,60; 9. Smith (E.) 49,25; 10. Peeters B.) 47,75; 11. Bille (B.) 44,70; 12. Lemmens (B.) 40,65 (3 proeven : gekwetst).

per ploeg : 1. Engeland, 257,10; 2. België, 250,70.

Jan BORMS